

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábas garmond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknel kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Brassó, 1890. jan. 21.

(+) I. „Ember áll a gáton“, e pár szóban foglalnók össze az elmúlt napokban a képviselőházban a kereskedelmi tárcza 1890-iki költségvetése alkalmából folyt vitának összbenyomását s hiszszük, nincs magyar, ki velünk ebben egyet ne értene.

Lapunk megelőző két számának országgyűlési tudósításaiban lehetőleg bő kivonatokban közöltük a vita folyamán fölmerült kérdéseket, eszméket; ha e helyen e tárgyra még egyszer visszatérünk, tesszük, mert azon meggyőződésben vagyunk, hogy hazánk kereskedelmi és ipari politikája, melynek programja e vita folyamán kifejtetett, városunkat és vidékünket kiválóan kell hogy érdekelje, mert jövőnk, létünk vagy nem létünk függ e kérdés mikénti megoldásától.

Közlekedés és forgalom, kereskedelem, ipar és a socialis természetű munkás-kérdés, e gyakran összetévesztett s összezavart problémák, a lefolyt vitában tisztán s világosan váltak el egymástól, s a miniszter határozottan, világosan fejtette ki ezek mindegyikére nézve álláspontját; ezt akarjuk a következőkben röviden ismertetni, s abból a reánk vonatkozó tanúságokat levonni.

A munkás alapföltétele az ipar létesíthetőségének, virágzó ipar teszi lehetővé a virágzó kereskedelmet, kivált pedig a kiviteli kereskedelmet, mely nemzetgazdasági szempontból a legnagyobb jelentőséggel bír s így első sorban érdekel is.

Hogyan állunk e kérdésekkel, mit tehet s mit akar a kormány ezek fejlesztése érdekében a jövőben tenni?

Hazánk legtöbb vidéke ma még nagy és olcsó munkaerővel bír, de e munkaerő az ipar érdekében alig, vagy igen csekély mértékben vétetik igénybe; a munkás-viszonyok rendezése mégis fontos már ma is, mert előrelátó kormány eleve gondoskodni tartozik arról, hogy a munkás-osztályból kiinduló válság ne veszélyeztesse már kezdeteiben iparunkat.

A kormány a betegségyezésnek és a balesetek elleni biztosításnak törvény útján való rendezése által óhajt e feladatának megfelelni.

Számos iparág csak kezdetleges állapotban van s állami támogatás és adókedvezmények dacára sem tud versenyképessé lenni, nem tud zöldágra vergődni. Az ellenzék ennek bünbakjául mindig az Ausztriával közös vámterületet állítja oda, mely az által, hogy versenyre utalja a mi iparunkat, Ausztria sokszorta fejlettebb iparával a miénknek felvirágozását lehetetlenné teszi.

A miniszter kijelenti, hogy czéltudatos politika mellett ez iparunk fejlődésének nem lehet akadály; egészséges, életképes ipar csak úgy fejlődhetik, ha az versenyre van kényszerítve. A gyárak felállítása pedig nem lehet az állam feladata, ez magánvállalkozás dolga; de az állam igenis támogathat és támogat is minden ily irányu törekvést, de erre nem használhatja fel az adófizetők által közvetlenül befizetett pénzt, állnak rendelkezésére más, ennél célirányosabb eszközök.

A kormány törekvése egy kereskedelmi és iparbankot létesíteni, melynek rendeltetése volna a vállalkozóknak a szükséges pénzt rendelkezésére bocsátani; a másik dolog, a mi az állam hatáskörébe esik, az állami szükségleteknek állami ipartermékekkel való fedezése; a mint a miniszter elérte, hogy az államvasutak szükségleteinek 90 százaléka belföldi ipartermékekkel fedeztetik, úgy törekedni fog arra is, hogy a kormánytól függő minden megrendelés ily módon fedeztessék; de e téren az államnál is nagyobb szerep jut a sajtónak s a társadalomnak, melynek közreműködésére a miniszter apellál. Nem elég, ha a kormány fedezi szükségletét belföldi ipartermékkel, tegye ugyanazt a társadalom, tegye az egyes is.

Az állam harmadik teendőjéül elismeri végre az ipari oktatás fejlesztését; ez igenis kötelessége az államnak, s a kormány e kötelezettségét ismeri s annak meg fog felelni. — Az e célnak szolgáló iparfelügyelői intézményt a miniszter törekszik tökéletesíteni, fejleszteni s a törvényhozás által is rendeztetni. A kereskedelmet a kormány olcsó közlekedési és forgalmi díjtételek megteremtése által támogatja s támogathatja, az ipart is nem az által, hogy az állam maga lesz iparossá, de hogy támogatja mindazt, mi a vállalkozót a

kezdeményezésre bátorítja s vállalkozása sikerét biztosítja.

Kereskedelmünk felvirágoztatása érdekében legnagyobb jelentőséggel bír a miniszternek a dunai hajóforgalom államosítása, illetőleg, a magyar érdekeknek állami hajóraj által való biztosítása tárgyában tett nyilatkozata.

Ha az állam a Dunán egykor ugyanoly feltétlen uralkodóvá lesz, mint a milyen ma hazánk vasuti hálózatán — s a mult igazolta, hogy a mit Baross Gábor akar, azt meg is valósítja — ugy ez óriási haladás lesz közgazdaságunk felvirágoztatása érdekében.

A nemzetgazdaszat theoreticusai sokat vitatták a kérdést: magánvállalkozók azaz társulatok, avagy az állam legyen-e a főközlekedési vonalok, a gőzhajó-rajok, a vasuti hálózatok tulajdonosa és kezelője? A gyakorlat azt a legtöbb államban a társulatokra bízta; nálunk az állam vette át a fővonalakat, csupán a mellékágakat bizva a társulatokra, s ma senki sem vonja többé kétségbe, hogy közgazdasági viszonyainkra ebből kiszámíthatlan áldás háramlott, s ezzel legalább is egyjelentőségű volna, ha a dunai forgalom is az államot uralná; kiviteli tárgyaink nagyrészt nyers ipartermékekből állván, melyek kivitelképekké csak úgy lesznek, ha olcsón szállíthatók.

De nemcsak a dunai forgalomra, tengeri kereskedelmünkre, elődjeinek e mostoha gyermekére is kiterjesztette kereskedelmi miniszterünk figyelmét.

Vitorlás hajójáratokat szándékozik a Földközi tenger parti városai s Fiume között létesíteni, s ebben látjuk annak zálogát, hogy az egyetlen magyar tengerészeti közlekedési vállalat is, az „Adria“ szebb jövőnek néz elébe; mire nézve azonban szükséges volna, hogy czéltudatosabb s bőlebb legyen a társulat törekvése is, s teljesen kedvező fordulatot csakis attól várnánk, ha közforgalmunk ezen tényezője is teljesen államosíttatnék s megszűnne nyereszkedésre épített magánvállalat lenni.

A fentebbiekben főbb vonásaiban kifejtettük kereskedelmi miniszterünk programját, a részletekre nem terjeszkedhetünk ki; egy második cikkben szándékunk az általunk teendőkre utalni, e programnak viszonyainkra való

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Reggeltől estig.

Irta: Tutsek Anna.

(Vége.)

A fecske ezt nem szereti. Nekik hagyja e mulatságot és siet tova. Átszeli a szabad levegőt mesze fönt a házak fölött, hová nem hat fel az ezerféle bódító zaj s hová csalogatja a sugaras élet és meleg napfény. Majd ives lebbenéssel ismét alább száll, hogy megpihenjen kissé ott a magányos akáczfán a ház előtt. Reggel óta nem járt erre. Az ablak most is nyitva van — és lám, az ifju még most is ott ül az asztal mellett s arcza talán még borusabb, mint a reggel.

Szivarra gyújt, de alig sziv egyet-kettőt belőle, s eldobja. Majd megnézi óráját, lassan kalapja után nyúl s az ajtó felé indul. De nem megy ki. A küszöbről visszafordul, s majdnem dühösen vágja le magát a divánra.

— Nem megyek! — kiált fel. — Elég legyen a tétovázásból, a határozatlanságból. Nem megyek! Miféle gyöngöség volna ez tőlem? Mit is akarhat még mondani nekem? Semmit, csak azt, a mit a reggel mondott. És azt minek ismételni? A fájdalom, a

küzdés csak felujlana, azzal pedig nem lenne segítve se rajtam, se rajta . . . Nem megyek el!

Erősen hiszi, hogy ennél helyesebben férfi még nem cselekedett. Hogyan is tehetne másképp? Ha el akarja érni kitűzött célját, nem szabad gyöngének lennie pillanatra sem, se jobbra, se balra nem tekintve kell haladnia előre ama távol cél felé, hol hirnév, dicsőség, rang és vagyon integetnek feléje. És most, mikor nemsokára elérheti mindezt, szabad-e letérnie ez utról, hogy megállapodjon egy egyszerű tűzhely mellett, hol semmi egyéb nem vár reá, mint egy szerető asszony, egy mindennapi családi élet, melynek ezer aprólékos gondja lenyűgözné, gátolná a tovább haladásban . . . Igen, ha gazdagok lennének, akkor minden másként lehetne . . . De ő szegény s a leánynak sincs semmije . . . Ő nem tehet másként: vagy nem házasodik meg, vagy egy gazdag nőt vesz el, mert megunta a küzdelmet . . . Igaz, hogy ez annyi volna, mint ha eladná magát — de édes Istenem — nem kell azt oly szigorúan venni. Szükséges, hogy az ember tudjon kissé megalkudni a lelkiismeretével. Mit is tehetne egyebet? Mintegy varázstükrőben látta maga előtt a jövőt, melyben a viszonyok aprólékos követeléselei lassanként elnyelnének minden magasabb becsvágyat, törekvést — és cserébe mit

nyújtának? Szeretetet? Az ő szivét csak a szerete nem elégíti ki . . .

Megunta már a küzdelmet. Volt elég része benne, kora gyermekségétől kezdve; hiszen ugy nőtt fel, hogy mindig csak a gondot ismerte, az élet hideg, keserű gondjait, melyet mindnyájan ismernek, kik többnek akarnak látszani, mint tudnak . . .

Egykor szomjazta a szeretetet és lelkét adta volna érte; most, hogy itt van előtte, csak kezét kellene kinyújtani érte, most nem tehet másként: eldobja utjából . . . Hervadjon el, ha virág . . . Ő előre tör, feljebb vágyik, s regényes érzélemből nem gátolja meg fényes pályafutását.

A fecske megrázza tollait s gyorsan felrebben. Ez a légkör nem neki való. Ő nem tud egyebet, csak szeretni s ily magas eszmék nem foglalkoztatják. Ő már olyan bohó, hogy minden egyebet csak semmiségnek tart, mikor a boldogságról van szó . . .

Átsuhan ismét a hullámozó víztükrön, s szembe repül a nappal, mely vörös felhőkbe burkolózva készül lenyugodni.

Ime, ott a nagy ház, melynek ablaka alatt az ő kis fészke nyugalmas helyet talált. A nőcske már várja s milyen édes lesz a pihenés! Rászáll a fészek szélére, s vidám karicsolással üdvözlí; szár-

alkalmazása által ugyancsak körvonalaiiban jelezni, mi ezzel szemben a mi feladatunk, mert ha szabad e pórias kifejezéssel élnünk: sült galambot az állam nem szándékozik tálalni; ki olyat meg akar enni, az lőjje is le, süsse is meg. Galamb van elég s fegyvert ad az állam.

De mielőtt letennők a tollat, még egy sajtósági jelenségre akarunk utalni a lefolyt vitának, s ez az, hogy a zónatarifáról, napjaink e nagy eseményéről a ház szónokainak egyike sem emlékezett meg, eltekintve az előadótól.

Egykor egy nagy művésztől láttuk Hamletet; a leghathatós jelenet után, melyet a művész oly elragadóan játszott, hogy elfojtott lélekzettel, könyvelt szemmel nézte s leste jótékát a teli ház, legördül a függöny s az ezernyi hallgató közül egy, de egy sem tapsolt, a ház néma maradt, egy hang se hallzott, a mig a függöny újra felvonatott.

Azt hisszük, e hallgatás nagyobb elismerés a zugó tapsviharnál.

Meghívó.

Az E. M. K. E. brassói fiókjának választmánya pénteken, f. hó 24-én d. u. 2 órakor a kaszinó könyvtárhelyiségében ülést tart, melyre a vál. tagokat tisztelettel meghívja

Killyéni Endre, jegyző. Koós Ferencz, elnök.

A hétfalusi erdőügy végleges lebonyolítására vonatkozólag a „Nemzet” jan. 18-iki esti lapja a következőket közli:

Brassó város és a hét csángó-magyar község küldöttei ma hagyják el a fővárost, magukkal vive a birtokfelosztásra és a birtokba adásra s vételre vonatkozó megállapodásokat, miután tegnap a város és Bácsfalu s Türkös községek közöttismegtörtént a már említett megállapodás, miszerint ezek is legalább ideiglenesen birtokba vesznek a nekik jutandó területeknek fejében bizonyos részeket addig, mig a tél elmúltával lehetségessé válik azoknak a térképeknek a hitelesítése, melyeknek alapján a város részére összesen 2100 cat. hold kitüzendő lesz természetben a két község határából a Száraz-Tömös nevű erdő részben.

A küldöttség, mielőtt távozott volna, fölkereste a fővárosban időző főispánt, Bethlen András grófot, kifejezván előtte háláját, köszönetét és örömét az ügy sikeres befejezéseért. A küldöttség azután lefényképeztette magát Bedő Albert országos főerdőmesterrel és Nagy Gyula kir. erdőfelügyelővel együtt, mint a kiknek állásuknál és az érdekelt felek bizalmánál fogva tevékeny szerep és nagy rész jutott ezen egyezség létrejötté körül. Banquet is volt az öröndetes esemény magyaros megpecsételése, melyen a gróf főispánon kívül Maurer Mihály hétfalusi országgyűlési képviselő és Belházy Emil főerdőtanácsos is részt vett, mint a felmérést hitelesített bizottság elnöke.

Az első pohárköszöntőt a főispán mentta a koronás királyra, ki alatt megértük, hogy az ország legtávolabbi erdélyi szögletéből is Budapestre jönnek

a hon lakói békét kötni, mi által tehát az egységes magyar állami eszme teljes érvényre jutása eléggé documentáltatik; továbbá megértük, hogy a sok ideig éles ellentétben állott két ajku lakosság, mint békét óhajtó testvér és polgártárs nyujt egymásnak kezét.

Éltették még a jó királynak jó főispánját s az országos főerdőmestert, mint főrészeseit és vezetőit a békeműnek; a Hétfalú és a városjelenvolt képviselőit és az otthonvalókat is; a Hétfalú országgyűlési képviselőjét és a szakértőket, kik téiben-nyárban, jó és rossz időben évek óta odaadó szorgalommal támogatják tanácsos és véleménynyel a feleket ebben a bonyolult ügyben.

Belföld.

(Országgyűlés.) A képviselőház két napi szünet után f. hó 17-én a honvédelmi tárca költségvetésének tárgyalását kezdte meg.

A tárgyalás módja már az első nap nagyon elűtött azon öröndetes és a ház hivatásához méltó tárgyilagosságtól, melyet oly öröndve tapasztaltunk a kereskedelmi költségvetés vitája alkalmából. Az ellenzék határozott törekvése a hadsereg s a magyar nemzet között elidegenedést teremteni, a kettő közéket verni, s e törekvését szolgálja a jelen vitában is, s ez szűlte meg mindkét ellenzéki párt azon határozatát, hogy a honvédelmi költségvetést általánosságban sem fogadják el. Mily formát adnak a dolognak, az mellékes, csak a pusztá tényről ajánljuk olvasóink figyelmébe: van ember, ki magát magyarnak vallja s megtagadja a költséget a magyar honvédségtől!

Az előadói széket ifj. Andrásy Gyula gróf, a magyar honvédség megteremtőjének fia foglalta el, ki hangsúlyozva a helyet, melyet a honvédség hadseregünk keretében elfoglalni hivatva van s melyet a magyar név dicsősége megkövetel, meleg szavakban ajánlotta a költségvetést elfogadásra, kiemelve e mellett, hogy figyelembe veendő az államháztartás egyensúlyának fentarthatása, mire tekintettel volt e költségvetés is.

Perczel Miklós kívánja, hogy a magyarországi összes katonai iskolákban fokozatosan a magyar tannyelv hozassék be, s állitassék fel magyar tisztai akadémia. E tárgyban határozati javaslatot nyujt be.

München Aurél néhány részlet-kérdésre óhajta terelni a miniszter figyelmét; nevezetesen intézkedést kér arra nézve, hogy a szemcsés köthártyalobnak a katonaságnál való tovaaterjedése megakadályoztassék, sürgeti a Ludovica-akadémia kiterjesztését, a közös hadseregbeli tisztoknak a honvédséghez való átlépését korlátozni óhajta, végül kíváncsún tartaná, ha az ujjonozás más időben tartatnék.

Czirer Ákos Perczel javaslatát támogatja, a honvédséget vádolja, hogy nemzeti szempontból hátramarad.

Ugy ő, mint az utána felszólt Bolgár Ferencz, amaz a függetlenségi, ez a mérsékelt ellenzéki párt nevében kijelentik, hogy a költségvetést nem fogadják el, mert a honvédelmi törvényjavaslat (melynek tárgyalását notabene az ellenzék hiusította meg) még nincsen megszavazva.

Polónyi Géza kifogást tesz az ellen, hogy a magyar csapatok a külföldön is vannak elhelyezve,

s hogy a honvédséghez áttett közös hadseregbeli tisztak nem teszik le újból az esküt.

Végül Pulszky Ágost mondott egy nagy hatású rögtönzött beszédet, melyben a közös hadsereg fentartásának szükségességét s a honvédségnek ehhez való viszonyát fejtegette, áttérve a Czirer és Bolgár által felhozott jogi aggályokra, melyek ürügye alatt a költségvetést megtagadják, kifejti ezen ellenvetés alaptalanságát s tarthatatlanságát.

18-án a ház folytatólag tárgyalta a honvédelmi tárca költségvetését.

A vitát Kaas Ivor báró nyitotta meg, ki Erdély szorosainak megerősítését sürgeti, melyek ma nyitva állanak egy orosz hadsereg esetleges támadásának. A költségvetést sem ő, sem az utána felszólt Orbán Balázs és Tóth Ernő nem fogadják el. Orbán beszédjéből érdekesnek tartjuk a következő styl-próbát közölni: „A hazafias Szende Bélának diesteljes ravatalán lovagolt a miniszteri székre Fejérváry Géza báró, ki rideg katonai nyeregnek tekinti a miniszteri széket, melyen nekilovagol Magyarország alkotmányának. (Derűtség.) Tisza Kálmán a nemzet életén rágódó bacillus.” (Általános derűtség) stb. stb.

Miután München Aurél helyreigazítja tegnapi beszédjének Tóth Ernő által félremagyarázott egyik-másik részét, báró Fejérváry honvédelmi miniszter emelt szót.

Sajnálatait fejezi ki, hogy az ellenzéki szónokok állításaikat nem igazolják konkrét tényekkel s így alig van módja azokat cáfolni. Ő megrontja a honvédség nemzeti szellemének, mely hanyatlik. Kérdi: hol és miben, de erre nem válaszolnak. A közös hadseregből a honvédséghez áttett tisztak állítólag nem tesznek esküt; kéri, hozzanak tudomására csakis egy ilyen esetet. Kaasnak a várépítésre tett megjegyzéseit illetőleg kifejti, hogy a Galiczia-, Dalmatiában és a tengerparton épült várak ép úgy szolgálják Magyarországot, mint Ausztria érdekeit, s első sorban azon legfontosabb helyeket kellett megerősíteni, melyek földerődtvények által csak nehezen vagy éppen nem védelmezhetők. Erdély nem került ki a katonai körök figyelmét. A Ludovica-akadémia kibővítése iránt lehetőleg még ez ülésszakban teendő előterjesztést. Végül Polónyinak, egy általa kifogásolt rendjeladományozást illetőleg megjegyzi, hogy ily dolgokban nem irányadó a modern népröbunok véleménye.

A miniszter után Nagy István beszélt, ki támogatja Perczel javaslatát s idézetet hoz fel Tisza Kálmán és Pulszky Ágost régebbi beszédeiből, melyekkel azok elvithetlenségét akarja bizonyítani.

Beszédjére Pulszky Ágost válaszolt, ki kifejtve azt, hogy idézetei semmikép sem illenek a mai vita tárgyára, megmagyarázta szólónak a ráolvasás és felolvasás közötti különbséget, miről előtte szólónak úgy látszik, nincsen egészen tiszta fogalma.

Az általános vitára még három szónok van előjegyezve.

Az E. M. K. E. brassói fiókjának közgyűlése 1890. jan. 19-én.

Az E. M. K. E. brassói fiókjának január 19 diki rendkívüli közgyűlése annak történetében mindenkorra emlékezetes marad, mert ez biztosítékot képez a fiók működésének jövőre.

nyait fel-fellibbenti s megsimítja kis csőrével fényes puha tollazatát, mely mintha tele volna szíva napsugárral... Milyen édes is az élet... S a bohók oly vigan csacsognak és dalolnak, mintha ez az élet örökké tartó volna és soha el nem muló a boldogsága...

Odabent pedig a szobában izgatottan vár a leány. Már jöhetne! suttogja magában mindegyre s nem talál sehol se nyugtot. Késik, de el fog jönni bizonynyal; hiszen megígérte! Megígérte; csendesíti magát, mert még azt hiszi, hogy az ígért-szó másnál is olyan szent, mint nála!

Gondolatában olyan szépen elrendezett mindent. Kálmán eljön s ő félredobva büszkeségét, megmondja neki: „Szerethetsz, gazdag vagyok s mindenem a tied!” És aztán? ... Hiszen ez nagyon világos, nagyon egyszerű! Miért fáj mégis úgy lelkének, hogy ezt kell mondania? Hát nem tudja Kálmán ugy szeretni őt, saját magáért, hogy feláldozzon érte mindent?

— Oh, de csak már jöjjön!

Izgatottan nyitja ki a másik szoba ajtaját s kiszól:

— Apuska, elkésel a színházból.

— Még nem mehetek, Eszter. Még annyi dolgom van ezekkel az írással. De nem tesz sem-

mit, ha kissé el is késsem. Hogy érzed magad, édesem?

— Már jobban!

— Lásd, hátha te is eljőhetnél a színházba? Próbáld meg. Szórakoztatni fog s megfellejtkezel fejfájásodról.

— Nem hiszem, — felel Eszter csendesen s visszamegy szobájába.

Oh, mily lassan telnek a percek! Kiveszi óráját s maga elé téve, nézi a perczmutató forgását. Bármily lassan, de hét után tíz perczet mégis hamar keresztül haladott ez, egyhangú, kemény és közőnyös ketyegés között, s Eszter oly figyelemmel kíséri szemeivel e haladást, mintha valami különös oka volna ezt tenni. Arcza már nem halvány többé; ki van gyulva s szemeiben lázas fény ég.

E pillanatban kopogtatnak az ajtón. Egy inas lép be, s egy levelet nyujt át neki.

Eszter gépiesen veszi kezébe, elküldi az inast és sokáig nézegeti a piros pecsétet a levélen. Aztán keserűen fölnevet, meggyujt egy gyertyát s lassan odatartja az olvasatlan levelet a gyertya lángjához. A sárgás láng-nyelv előrenyulva, sziszegve kap bele a papírosba, körülnyaldossa s aztán egyszerre fellobbantja.

Eszter ledobja az égő papírost s nézi, mint hamvad el egy pillanat alatt az egész. Már nincs semmi a levélből, melyet el sem olvasott. Semmi... Egy kevés hamu...

Aztán kinyitja az ablakot, összeszedi kezébe a hamut s kiszórja a szélbe. Most már az sincs...

Hirtelen kinyitja az ajtót s kiszól:

— Apám, várj meg. Én is veled megyek!

S büszkén fölemelt fejjel, nyugodtan lép ki a házból, egyetlen gyáva könnyel sem siratva meg az elvesztett boldogságot. Jól van ez így: hervadjon hát, ha virág, de ne lássa hervadását senki. Ha szeretett, hát csalódjék, vérezzen szíve — de ne tudja azt senki...

* * *

A Várhegy orma mögött lebukkan a nap. A nagy folyam fölött lassan kezdi kiterjeszteni szárnyait az alkony nyugalmas árnya. A fészekben is csend lesz; hallgatnak a fecskék. Talán álmodnak is a napsugáros holnapról a nevető virágokról a szívárványos szökökut körül, s az életről, a mely olyan szép, annyi boldogságot ad...

Lassan-lassan elcsöndesedik minden zaj és egymásután gyulnak föl a parti lámpák a víz mellett és az ég csillagai oda fent...

Este van...

vendő sikerére nézve. A gyűlés lefolyása bizonyosságot tesz arról, hogy a résztvevők mind-egyikének az ügy s csakis az ügy fekiúdt szí-
vén, melyet minden magyar ember egyforma lelkesedéssel szolgál s kell hogy szolgáljon. Minden személyes érdek háttérbe szorult, csak egy cél lebegett az összes résztvevők előtt: a választmánynak olyforma ujjaalakítása, hogy az által az egyesület sikeres működése bizto-
sítottassék.

A szempont volt az, melyet — mint egye-
dül jogosultat — e lap hasábjain előzetesen is hangoztattunk s örömmel tölt el, hogy tapasztalhattuk, miszerint föltevésünkben semmi te-
kintetben sem csalatkoztunk. Köszönet érte mindazoknak, kiknek részük volt benne s rés-
szes benne mindenki, ki a közgyűlésen jelen volt.

A közgyűlés lefolyása a következő volt:

Délelőtt 11 órakor Harmath Lajos fölszólítására Koós Ferencz kir. tanácsos, tanfelügyelő elfoglalta az elnöki széket és üdvözlővén a jelenlévő (körül-
belül 50) tagot, fölkéri dr. Weisz Ignácot, hogy a választmánynak az ügyrend módosítására vonatkozó indítványát terjeszsze a közgyűlés elé.

Dr. Weisz előadja, hogy a választmány, te-
kintettel a teendők szaporodására, a jövőben egy al-
elnök helyett két, esetleg három alelnököt óhajt vá-
lasztatni s ennek értelmében az ügyrend 8. §-a 2-ik pontját meg akarja változtatni. A közgyűlés az in-
dítványt elfogadja, mely ennél fogva a központ elé fog terjesztetni. Az új alelnökök választása a követ-
kező közgyűlésen fog megejtetni.

Moór Gyula indítványozza, hogy ezzel kap-
csolatban az ügyrend 5-dik §-nak szövege is meg-
másítottassék, a mennyiben a jelenlegi „egy alelnök”
kifejezés helyébe „alelnökök” teendő. Elfogadtatik.

Biró Sándor felvilágosítást kér az elnöktől,
hogy a megtartott választmányi ülést és a közgyűlést
miért hitta össze a választmány s nem a fióknak tör-
vényesen megválasztott alelnöke? Ezen kérdésre
dr. Weisz a következő felvilágosítással szolgál:
minthogy az alelnök ismételt felszólítás dacára sem
volt hajlandó a vál. ülést egybehívni, úgy az ügyrend
értelmében megtette ezt néhány választmányi tag s
viszont ezen vál. ülés határozatából lőn összehíva a
közgyűlés, mely tehát teljesen törvényesnek tekintendő.
(Helyeslés.)

Erre a közgyűlés áttért a napirend második
pontjára, t. i. az üresedésben lévő elnöki és másod-
jegyzői állás betöltésére és egy választmányi tagnak
a megválasztására. Dr. Weisz indítványára a köz-
gyűlés közfelkiáltással megválasztotta Koós Ferenczet
elnöknek, dr. Illés Lőrincz albirót második jegy-
zőnek és Phleps Ferencz kir. ügyészt vál. tagnak.

Elhatározott továbbá, hogy a Debreczenben
az nap megalakult Emke. fiókhöz üdvözlő távirat
menesztessék.

Mally Nándor kéri az elnököt, hogy az ujon-
nan kiegészített tisztségviselői kar és választmány név-
sorát olvastassa fel. Elnök kijelenti, hogy ezen név-
sort a „Brassó” legközelebbi számában közzé fogja
tétetni.

Hoffmann azon indítványára, hogy az összes
tagok névsora minden közgyűlés előtt a tagoknak
kiadattassék, elnök igéri, hogy erről intézkedni fog.

Jegyzőkönyv-hitelesítőül elnök Harmath La-
jost és Lázár Gerőt kéri fel.

Végül Harmath az elnöknek tapintatos eljá-
rásáért köszönetet mond, mire a közgyűlés „Éljen az
elnök!” kiáltások között feloszlott.

A közgyűlés határozatából itt adjuk a tisztség-
viselői kar és a választmány teljes névsorát:

Tisztségviselők:

Elnök: Koós Ferencz kir. tan. tanfelügyelő. Al-
elnök: dr. Vajna Gábor ügyvéd. I. jegyző: Killyéni
Endre polg. isk. tanár. II. jegyző: dr. Illés Lőrincz
kir. albiró. Pénztáros: Józsa Mihály ev. hitoktató.
Ellenőr: Agoston Lajos gymn. tanár. Ügyész: Har-
math Lajos ügyvéd.

Választmányi tagok:

Választottak:

A) helyből:

Fellner Lajos mérnök, Gencsy István p. ü. he-
lyettes igazgató, Kovács Károly törv. bír., Lázár
Gerő nagykereskedő, Mayer József kir. tan. ügyvéd,
Skita Mihály kir. járásbíró, Vargyasi Ferencz gymn.
igazgató, Vizi József kir. törv. bír., Phleps Ferencz,
kir. ügyész.

B) vidékről:

Borcsa Mihály ev. lelkész, Bartha Károly ig.

tanító, Deák Sándor ev. lelkész, Fejér Gyula ev.
lelkész, Gödri János ügyvéd, Masznyik Gyula ev. lel-
kész, Papp János ig. tanító.

Virilisták:

Járossy János iparos, Nagy István pénzt. igaz-
gató, Nagy Gyula kir. erdőfelügyelő, Papp Ferencz
iparos, Rombauer Emil kir. igazgató, Stadaeh Gyula
áll. tanító, Vasady József magánzó, dr. Weisz Ignác
ügyvéd.

Képviselők:

Bitai Sándor (háromfalusi tanítói kör), Binder
Jenő (szini szakosztály), Bede Dániel (áll. f. népisk.
ifjúsága), dr. Hoffmann Frigyes (főreálisk. tantest.),
Kürthy János (polgári kör), Moór Gyula (ág. ev.
magy. egyház), Orbán Ferencz (áll. el. isk. tantest.),
Papp Elek (csizmadia-társulat), Vajna Gábor (m. ka-
szinó).

A városi képviselőtestületnek f. hó 15- ikén tartott ülése.

(Vége.)

A tűzőkészítők (Beutelmacher) kertjének el-
adására vonatkozó indítvány érdemleges tárgyalása a
következő, febr. 12-én megtartandó ülés napirendjére
tűzetett ki.

A kiküldött városi bizottság által a pénzügy-
miniszterium képviselőivel 1889. szept. 23-án meg-
kötött és a pénzügyminiszterium által helybenhagyott
azon egyezség, mely szerint Brassó város 97,342 frt
évi általános lefizetése mellett az 1890—1892. évek-
re az állami italmérési adót bérbe veszi, névszerinti
szavazással elfogadtatik.

A színház-utcai szabályozási vonal az 1877-ben
hozott határozat értelmében állapittatik meg.

Az utca-szabályozási bizottság ajánlatára elha-
tározattatik, hogy a belváros és a külvárosok utcai
fő- és mellékutcaikba osztályozandók.

Az utcaszabályozás céljából a magánosok ál-
tal a községnek vagy viszont a magánosoknak át-
engedendő területek négyzetméterjének egységára kö-
vetkezőképen állapittatik meg: a belváros főutcaí-
ban 5 frt, mellékutcaíban 2 frt 50 kr; a külváro-
sok főutcaíban 2 frt 50 kr, mellékutcaíban 1 frt.

Az alapítványokra vonatkozó 1890-dik évi elő-
irányzat elfogadtatik.

A szomszédsági viszony rendezésére vonatkozó
szabályzat tervezete véleményezés végett egy a vá-
rosi kapitány elnökle alatt kiküldött ötös bizottság-
nak adatik ki.

A szegények ügyeit rendező szabályzati terve-
zet, tekintettel az ügy rendkívüli fontosságára és je-
lentőségére, a kiküldött referens jelentésével együtt
mielőbb kinyomtatandó és a képviselő-testület összes
tagjai között ki fog osztatni.

A város hivatalnokai- és szolgálóinak nyugdíj-sza-
bályzata a kilenczes bizottság által előterjesztett alak-
ban elfogadtatik.

A brassói történelmi forrás-mű kiadásával meg-
bizott bizottság jelentése a lefolyt évről tudomásul
vétetik.

A többi elintézett ügyek nem voltak közér-
dekűek.

Román lapszemle.

Torda-Aranyos vármegyéről szól a dörgedelmes
vasárnapi vezércikk a „Gazeta”-ban. Hírét vette,
hogy ezt a vármegyét is megkereste az „Emke” a
közművelődési pótdó érdekében s ez nagyon zokon
esék neki.

„Tudva vannak az Emke céljai s törekvései,
nem szükséges erre több szót vesztegetni.” Igaz kár,
hogy vesztegeti, de mégis teszi, mert így folytatja:
„Tudja azokat ma igen jól minden román, a kit leg-
kevésbé is érdekelnek azok, mik az országban tör-
ténnek; a városiak, a falusiak bus szívvel látják ezen
egyletnek ellenséges (?) üzelmeit nyelvünk és román
művelődésünk irányában.”

Kár ilyen haragba jönni azon egylet ellen,
melynek egyik fiókja négy év óta a „Gazeta” sze-
mei előtt működik és soha egy hajszállal sem bán-
totta a brassói románok nyelvét és művelődését. El-
lenkezőleg mindig azt hangoztattuk, hogy állítsanak
ők is óvodákat Bolgárszegben, Ó-Brassóban, a hol a
román ajku magyar honpolgárok tömegesebben laknak.
Falra borsót hánytunk. Igaz azonban, hogy ez a
munka nehezebb, mint valamely meglévő és áldáso-
san működő magyar közművelődési egyletet méltatlan-
ul gyanusítani. A „Gaz.” elvégre is oda törekszik,
hogy az Aranyos-Torda vármegyei románok szóalja-
nak fel azon pótdó ellen, még akkor is, ha siker
nélkül tennék, mert legalább a világ meg fogja tudni

az erdélyi többség barbár üzelmeit.” Jól van,
mi is tudomásul vettük a „Gazeta” azon észjárását,
hogy a magyar haza közművelődési oltárára hozott
áldozat: barbár üzelem Magyarországon.

A mult évi román lapirodalomról szemlét hoz-
ván a „Gazeta”, sajnálkozik, hogy Brassóban két ro-
mán lap bukott el: u. m. „Școala si Familia” és a
„Meseriasul Roman.” Nagy-Bányán is „Gutinulu” czi-
mű lapot indítottak meg, melyre azon exponált he-
lyen nagy szükség van. Azonban a „Gutinulu” szer-
kesztője már is panaszkodik, hogy baj van a kréta
körül. Biztatja tehát a natiót, hogy karolja fel mele-
gebben a lapirodalmat: „mert ennek fontossága
arányban kell, hogy emelkedjék a nyelv és natio ül-
dözésével.”

Milyen könnyű volna, ha szóvirággal lehetne la-
pot fenntartani!

Czenkalji.

Nagy-küküllőmegyei krónika.

(Bethlen Gábor gróf. — Elgázolás. — Emberölés. — Influenza.
— Stettenheim. — Bál.)

Örömmel tudatjuk, hogy gróf Bethlen Gábor
főispán, az Emke. köztisztletben álló elnöke, az in-
fluenzából felépült.

E hó első napjaiban a robogó vonat Erzsébet-
város mellett egy szegény öreg pórnőt gázolt el, ki-
nek jobb karját a mozdony kerekei többül lemetszet-
ték. Azóta a nő a segesvári kórházban van ápolás
alatt, de miután siketnéma, még eddig sem kilétét,
sem korát, sem nemzetiségét nem sikerült kitudni.

Véres verekedés történt a napokban Szász-
Nádason a Faraó népei között. Az ottani Csuzár
névű űs oláh-czigány familia már régóta rossz szem-
mel nézte, hogy közéjük a mult év tavaszán egy
„Balázs” nevű jövevény magyar-czigány familia
telepedett le s a rostacsínálás, üstfoltozás és téglave-
tés mesterségében az előbbieket már-már tulszár-
nyalta. A napokban tehát kenyértörésre került a do-
log s a két familia előbb együtt jól bepálinkázott,
azután pedig botokkal, fejszékkel egymás ellen tá-
madva, hadra keltek. A csata a Balázs-familia teljes
leverésével végződött, melynek tagjai közül kettő a
csatatéren halva, kettő pedig súlyosan sebesülve ma-
radt; de a Csuzár-had sem élvezhette sokáig a győ-
zelem örömeit: négyen közülök másnap a segesvári
járásbíróház fogházába kerültek s most itt elmélked-
nek jövődjük fölött.

Az influenza Sz.-Nádason is hatalmasan ural-
kodik, úgy hogy midőn az előbbi hirben közölt eset-
ből kifolyólag Gödri Sándor vizsgálóbíró két orvos-
sal Sz.-Nádason megjelent s az orvosok az agyonvert
és súlyosan megsértett czigányok körüli működésü-
ket bevégezték, az orvosokat — mondhatni — té-
pázták egyik betegtől a másikhoz, hogy a szenvedő-
kön segítsenek. Bizony, ilyen járványok alkalmával
tűnik ki élesen, hogy különösen faluhelyeken orvo-
sokban milyen nagy hiány van.

Stettenheim berlini humorista f. hó 16-án Se-
gesvárt előadást tartott. Bár különösen szójátékok-
ban rejlő élcei jóízűek voltak, mindazonáltal koránt-
sem mondható, hogy a siker a várakozásnak és tul-
csigázott helyáraknak megfelelt volna.

A segesvári magyar kaszinó által évenként ren-
dezni szokott s kedélyes fesztelenségéről széles kör-
ben ismert bál az idén február 8-án fog megtartatni,
s mint eddig volt, most is kilátás van arra, hogy a
környék és szomszédos megyék közelebb lakó intel-
ligentiája nagy számban fogja fölkeresni e bált, mint
a melyen igazán jól lehet mulatni.

Kis-küküllőmegyei krónika.

(Halálozás. — Új szolgabíró. — Veszett eb marás)

Kovácsy Sándor, ádámosi birtokos, törvény-
hatósági bizottsági tag, jan. 17-én 80 éves korában meg-
halt; temetése számos rokon és résztvevő közönség
jelenlétében január 19-én d. u. ment végbe, mely
alkalommal Cseresnyés Ödön dicső-szentmártoni
ev. ref. körlelkész tartott megható imával kapcsolatos,
az egyházi irodalom színvonalán álló alkalmi be-
szédet.

Gróf Bethlen Gábor főispán az erzsébetvá-
rosi járásba beosztott Rozsnyai István szolgabíró
helyébe, ki a Maros-Tordamegye törvényhatóság te-
rületére árvaszéki ülnökké történt megválasztása mi-
attal távozott, Perla ky Albertet, volt Radnóth-járási
szolgabíró bizta meg a helyettesítéssel.

Zsidván egy veszett eb két embert harapott
meg. Szerencsére a szomszéd község orvosa jelen-
létén, hamarosan kitisztította a sebeket. Remélhető,

hogy mindkét ember életben marad. A dühös kutyát lelőtték ugyan, de szélesebb körű óvintézkedés még a közelfekvő falvakban is helyén volna.

NAPI HIREK.

Népszerű felolvasás. A tanári kör idei felolvasásai cycilusát vasárnap kezdette meg dr. Mika Sándor főreáliskolai tanár. „A 17-dik századbeli menyegzői szokásokról” olvasott felépen oly érdekesen, mint tanulságosan. A felolvasás minden tekintetben kitűnően sikerült és valóban kár, hogy csak oly csekély számú közönség volt jelen az élvezetes estélyen. Részletes ismertetésbe nem bocsátkozunk, mert a felolvasó szíveségéből lapunk jövő számában ezen érdekes műveltség-történelmi tanulmányt egész terjedelmében közölni fogjuk.

Kath. fillérestély. Mint biztos kuforrásból értesülünk, a helybeli róm. kath. Árvaházalapító Nőegylet is megkezdte fillér-estélyeit. Az első estély rendezése az egylet által Bíró Sándor urra, mint a nőegylet jegyzőjére bízott. Helyül a „Nr. 1” nagyterme, időül pedig f. hó 27-dike lett választva. Ezen estélyen mint házi asszonyok Lázár Gerőné és Fiala Antalné urnók fognak szerepelni, kik mellé egy csoport derék hölgy sorakozik. A műsor rövid, de annál élvezetesebb, igazán művészi leend, a mennyiben dr. Matyéka tanár ur fog varázshegedűjén játszani s Binder Jenő tanár ur fogja gyönyörű hangját hallatni. Közreműködik még Jaschik Gyula karnagy ur, kire az estély zenei részének vezetése bízott. A részletes programot annak idejében hozni fogjuk. Előre látható, hogy eme fillérestély minden tekintetben sikerülni fog; művészi oldala már biztosítva van, az anyagiak is majd egybegyűlnek derék katolikussaink filléréiből, melyekhez bizonyára csatlakozni fognak a más hitfelekezetű testvérek fillérei is. Belépti díj gyanánt 20 kr. állapított meg.

Prot. fillérestély. A magyar protestáns jótékony nőegylet idei második fillérestélyét a legközelebbi szerdán, f. hó 22-én tartja, melyen mint háziasszonyok Jakó Pálné és özv. Veszprémy Józsefné urnók fognak szerepelni. A műsor igen érdekesnek ígérkezik. Ugyanis János Lajos ur felolvas, Langer Dóra és Józsa Matild kisasszonyok duettben énekelnek, Krause Albin ur hegedül és végül Binder Jenő ur énekel. Az ének-péceket Jaschik Gyula karnagy ur zongorán fogja kísérni.

A brassói iparos ifjak önképző és betegsegélyző egylete jövő vasárnap, január 26-án tartja idei rendes tisztújító közgyűlését, melynek meghívóját jövő számunkban közöljük.

A magyar polgári körnek f. hó 18-án tartott

estélye a viszonyokhoz képest, jól sikerült. Nem nagy, de csinos közönség volt jelen, a magyar iparos osztály java része, mely a kitűnő zene hatása alatt, tesztelen kedélyességgel mulatott egész a reggeli órákig. Az erkölcsileg jól sikerült mulatság mintegy 35 frt tiszta jövedelmet is hozott a derék egyesületnek.

Tűz volt tegnap este hét órakor a Bolonyában. Pilisné házának (kut-utca 361. sz.) egy melléképülete égett le.

Rendőri hírek. Schwecht Ede asztalosmester műhelyének (Ó-Brassó 398. sz.) padlásán vasárnap délelőtt tűz ütött ki, mely a padlás egy részét el is hamvasztotta. Az önkényes tűzoltóság a tüzet csakhamar eloltotta. — Esti 9 órakor ugyancsak Ó-Brassóban ismét tűz keletkezett. Meschoriú Miklós téglával fődött csűrje állott lángokban s teljesen le is égett. Csak a tűzoltóság energikus munkájának köszönhető, hogy a tűz lokalizálva lett és a veszélyeztetett szomszéd csűr meg lón mentve. A tűz keletkezésének oka mindkét esetben ismeretlen. — Egy gépészmérnök följelentést tett a kapitányságnál, hogy szobájából a szállodai szobaleány, Rosenthal Etelka egy ezüst karpereczet ellopott. A kapitányság a megszökött szobaleány hollétét kikutatván, az aradi kapitányságot távirati uton fölszólította annak letartóztatására. A leányt csakugyan az aradi pályaudvaron elfogták és az ellopott tárgyat nála megtalálták.

Az Emke debreczeni főkjának megalakulása. Debreczenből írják lapunknak jan. 18-iki kelettel: Az Emke debreczeni alakuló-gyűlést fényes ünnepélyességek között fog végbemenni. Ma d. u. 1/4 órakor érkezünk ide Horváth Gyula alelnök, orsz. képviselő vezetése alatt. Bethlen Gábor gróf elnök betegsége miatt nem jelenhetett meg. A pályaudvarra megérkezve, beláthatlan embertömeg fogadott minket. Nem tulzok, ha számukat 5—6 ezerre teszem. Ott volt hét testület diszlobogóval, gróf Dégenfeld József főispán élén a megyei, Simonffy polgármester vezetése alatt a városi tanács. A pályaudvaron a város diszhajui állottak sorfalat. Megérkezve, szüni nem akaró éljenzés fogadott minket, melynek elhangoztával Simonffy polgármester hatalmas beszéddel üdvözölt, mire Horváth Gyula, szokott ékesszólásával felelt, melyre újból felharsant az éljenzés s megindultunk a város diszfogatain. Elöl a híres ötfogatun a főispánnal Horváth Gyula s utána mi, mindegyik egy-egy városi notabilitással. A merre utunk vezetett a „Bikáig”, minden ház fellobogózs feldiszipve, az utcán ember hátán, úgy hogy alig haladhattunk. A szállodába érve, itt mindenekelőtt a főispán s polgármester tett látogatást, melyet most fogunk viszonzni. Este a színházban diszolóadás lesz tiszteletünkre, holnap banquet s diszestély.

Táviratok.

Budapest, jan. 20. A képviselőház mai ülésén Helfy indítványozza, hogy a ház a honvédelmi tárczát mindaddig ne tárgyalja, míg a honvédségi törvényjavaslat nincs letárgyalva. Apostrophálja a ház elnökét, hogy Angolországban az elnök megértetné a kormányval, hogy ilyen ne tegyen. Elnök megjegyzi, hogy ez nem az ő, hanem a ház jogköréhez tartozik. Polónyi fentartja azon állítását, hogy a közös hadseregből a honvédséghez áthelyezett tisztek nem tesznek újból esküt, ajánlván a honvédelmi miniszternek, hogy ez minden le nem tett esküért fizessen egy forintot az Elnöknek. Fejérváry báró megjegyzi, hogy az illető tisztek nem ismerik kötelesegeiket. Beöthy Ákos és Hermann Ottó beszédei után Gromon államtitkár Polónyinak teszi az ajánlatot, hogy ő fizessen egy forintot minden ellenzéki szónok után, ki sértő inparlamentaris kifejezéseket használ. A vita befejezése után a honvédelmi miniszter válaszol az ellenzék megjegyzéseire; mire ifj. Andrássy Gyula gróf zárszavában a ház összetatlan tetszése között kimutatta, mily politikai lehetlenségi azon vád, hogy a kormány a honvédséget nemzeti jellegétől megfosztani s a közös hadseregbe osztani akarná. Ily eljárás ellen első sorban a legfelsőbb hadur foglalna állást. Beigazolja továbbá azon állítás tarthatatlanságát, mintha a költségvetés megszavazása az alkotandó szerves törvénynek präjudicálna. A keretrendszer költségeinek megszavazását szükségesnek tartja, mert ezt a honvédség érdekei követik. Erre Helfy és Perczel indítványai mellett a költségvetés a részletes tárgyalás alapjául elfogadtatott.

Idegen-forgalom Brassóban.

— 1890. január hó 20-án. —

„Európa” szálloda: Barcsai Károly kereskedő Budapest, Meltzer Frigyes kereskedő Segesvár, Köbl Antal kereskedő Bécs, Rieger Ignác kereskedő Bécs.

„Nr. 1” szálloda: Sztója Constantin kereskedő Plojest, Buzin Antal vállalkozó Apácza.

„Bukarest” szálloda: Müller Péter tanító Bukarest, Schiok Zsigmond kereskedő Brinn, Erenberger Ferencz utazó Brinn, Lieszer Lipót kereskedő Budapest, Csik Iván magánzó Prága.

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Segesvár.) Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton.)

Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDET M É N Y E K.

Csász. és kir. szabadalmazott

Biztosító - társaság

Életbiztosító - társaság

Osztrák Phönix Bécsben,

I, Wipplinger-út 43. sz.

A befizetett részvénytőke és a társaság egyéb biztosítéki vagyona több mint 4 1/2 millió forint osztr. ért. | több mint 9 millió forint osztr. ért.

A társaság elvállal biztosításokat:

a) károk ellen, melyek tűzvész vagy villámütés, gőz- vagy gázrobbanás által, valamint az oltás, lebontás és kihordás által lak- és gazdasági épületeknél, gyáraknál, mindennemű gépeknél, butoroknál és berendezéseknél, áruaktáraknál, marhákban, gazdasági eszközökben és takarmányban okoztatnak;

b) tűz vagy villámütés által okozott károk ellen gabonában és takarmányban az aratás tartama alatt, csűrökben vagy kazalokban;

c) mezei természetényekben jégverés által okozott károk ellen;

d) szállítmány-károk ellen vizen vagy szárazon szállított javakra nézve.

A balesetek elleni biztosítás még nincs fölvéve és az e szakban való működés megkezdése a n. érd. közönségnek idejekorán fog tudomására hozatni.

az ember életére minden szokásos módozat szerint, u. m:

a) biztosításokat halál esetére, melyek a biztosított elhalálása után azonnal kifizetendők annak hátramaradtai vagy más kedvezményesei részére;

b) biztosításokat halálesetre és vegyes biztosításokat a díjfizetés alól való fölmentés és esetleges életjáradék nyújtása mellett beálló rokkantság esetében;

c) biztosításokat elérés esetére, aggsági tartásra, gyermekkiházisításra, fizetendő egy bizonyos kor elérésénél maga a biztosított részére;

d) biztosításokat életjáradékokra, özvegyi nyugdíjakra és nevelési járadékokra — a legolcsóbb díjak mellett és a legelőnyösebb föltételekkel, melyek közül különösen megemlítendő a kötvények megtámadhatlansága.

Főügynökség Brassóban: Remenyik István.

(23) 1—3

Iroda: Főpiac 326. szám alatt.

As 1888-iki nagy nemzetközi világkiállításon Brüsszelben kitüntetett. — Diplom de société médecine de france, Diplom de société d'Hygiene publique de Paris. — A nemzetközi hygien. kiállításon Gentben a nagy ezüst éremmel, Párisban 1889-ben aranyéremmel lett kitüntetve.

Szenzációs találmány

(9) 3—4

Férfiak számára.

Dr. Borsodi-féle cs. és kir. szabadalmazott electro-metallikus készülék a férfiui gyengeség (impotentia) gyógyítására. Éltetőleg hat a kimerült idegekre alkalmazása és gyógyszerek nélkül új erőt és ifjui érzést kölcsönöz az erejevesztett szervezetnek. A készülék alkalmazása föltötte egyszerű.

Észrevehetetlen a testen való viselése magában véve is elég a kívánt eredmény előidézésére.

Az impotens férfit már alkalmazása első napján pottensé teszi és minden bármily nagymérvű férfiui gyengeséget is meggyógyít rövid idő alatt.

Dr. BORSODI szabadalma

Budapest, Teréz-körut 4. Mocsonyi-ház 4.

BÉCS, I., Kärtnerring 3. szám.

Kimerítő brosrök kívánatra ingyen küldetnek.

A magy. általános takarékpénztár részvény-társaság

Budapest, V. József-tér 8.

Befizetett alaptőke 1 millió forint.

Elfogad további intézkedésig:

Betéteket takarékkönyvecskékre

(14) 2—4

4 1/2% ellen és pedig:

500 forintig 8 napi felmondás ellen

nagyobb összegek 30 „ „ „

A kamat-adót az intézet viseli.